Ciprian Buzoianu

Anotimpurile iubirii

Copertă şi desene de Raluca Spătaru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României:

BUZOIANU, CIPRIAN
Anotimpurile iubirii / Ciprian Buzoianu. - Baia Mare : Editura Transilvania, 2014
ISBN 978-606-8423-22-7

821.135.1-1

Despre carte

În acest volum se regăsesc poezii gândite între anii 2009 şi 2014, mare parte dintre ele fiind scrise pentru vernisajul expoziţiei „60 de poezii pentru 60 de schiţe", un eveniment realizat de Raluca Spătaru (artist plastic) la Centrul Cultural Nicăpetre din Brăila, un tandem de artă vizuală şi poezie, un dialog între arte, fiecare schiţă expusă fiind însoţită de câte un poem inspirat de lucrarea respectivă. O expoziţie de pictură, grafică şi colaj cu lucrări, în mare parte trasate dintr-o singură tuşă, o aventură poetică născută dintr-o singură şi profundă respiraţie!
Un volum precum un paradis al iubirii în iad, cu oscilante stări sufleteşti, de la bucurie la tristeţe, de la nostalgie la iubire. O călătorie ideatică plină de speranţă, cu scufundări şi prăbuşiri iremediabile, subtilă, în clar obscur, de la noapte la zi, de la întuneric la lumină, prevestind zorii unei zile noi, în care, rememorând iubirile risipite, închis pentru totdeauna într-un spaţiu indefinibil, experimentez teama de alienarea perfectă.

Autorul

Dedic această carte mamei mele

distanțare

Îmi amintesc cum îți
oglindeai chipul
în umbra viselor mele
mai mult noaptea
mult mai des noaptea
fiorul pașilor tăi neșoptiți
dispare în ceața amară
tremur de spaimă
tu nu mai ești
acolo unde speranțele
mele se întrepătrund cu tainele tale
cu
tainele lumii
cu lumile paralele
nevăzute
nesărutate
neumbrite

tu eşti...

oare când te-am văzut ultima dată
te-am întrebat dacă
lumea e muribundă şi pătrată?
ştiu că erai frumoasă
şi te vedeam mai mult noaptea
când deveneai şi mai frumoasă
cât de mult am uitat să uit..
te întrebam cu teamă
tu eşti tu?
mă uită dorința din privirea ta
acolo, departe
tu eşti tu?
Mi-e dor, doare
ştiu că şoaptele îmi spun nu
lumea eşti tu
eu, doar o clipă
mă uită timpul, mă coboară
dorul doare...

magazinul de ochi

cât de mult mă încurajați..
aproape zilnic
îmi devastați
corneea..
mama îmi spune că nu am ochi pentru voi
de unde atâția ochi mamă..
calotele sunt goale
corăbii negre zac pe nisip
visând la imposibila maree
la magazinul de ochi
cu mama de mână
am aruncat o privire
mama a aruncat două
apoi am plecat
pe drum, mama
privindu-mă lung
mi-a spus că asta nu e lumea ei, e una nouă
aşa e mamă
dar lasă, într-o zi vom găsi noi ochi
şi pentru lumea nouă

pilula albastră din paharul spart

de unde să încep?
şi eu care credeam că ai sfârşit..
de la naştere, oare?
şi eu care credeam că te-ai născut
copilăria a fost grea
şi eu credeam că tu n-ai fost copil
am fost idee de copil..
apoi te-am cunoscut pe tine
credeam că eu te-am cunoscut pe tine
undeva, departe, gândurile tale
chipul tău răvăşit oferit nopții
clipe ciobite, trup asfințit dar viu
priviri uitate
părăsite pe trotuarul dimineții
începe de unde vrei
dar să nu sfârşeşti niciodată
şi eu care credeam că te cunosc
aşa e
mă cunoşti profund
străinule..

cândva, cumva..

dacă rup de-aici o mână
dacă pun aici un drac
iau din iad o căpățână
un picior fără nădrag
pune fată şi tu buza
peste buza mea pătrată
dă şi iarba o părere
de măiastră încheiere
mai adaugă şi părul
negru, aspru şi barbar
ăsta-i chipul ce-mi zâmbeşte
când pe strada ta apar

uitare

cineva plânge
altcineva râde
cineva se roagă însă nu pentru cel
care în acel moment moare
şi nici pentru cel ce s-a născut

o mamă plantează flori
cu gândul la tatăl copilului ei nenăscut care ucide pe front
acolo departe văd un copil lăcrimând
priveşte în zare
unde nu-ți stă ție gândul
un nevinovat... poate îl sacrificăm...
tatăl a murit pe front
mama plantează flori pentru celălalt tată
al cărui copil lăcrimând
priveşte în zare
acolo unde nu-ți stă ție gândul..
priveşte în zare şi se roagă pentru cel ce se va naşte
şi pentru cel ce moare..

alb negru

ştii tu ce e absolutul ?
cu siguranță ştiu, mi-a răspuns ea în timp ce
pe uşa din spate desena fața unui peşte
şi ce e? am întrebat-o arcuindu-mi spatele turbat
e ceva, dar nu ştiu cum să-i spun, unduitor
sfâşietor, precum o tuşă neagră, perfectă, peste
o mare albă, moartă, pefectă
absolutul eşti tu, le-am spus,
ei şi peştelui ei negru
ce deja înota dinspre uşă spre mine
te înşeli..
eu sunt doar marea albă, moartă, perfectă

eva cea stearpă

sprijinindu-se de pereții anticamerei morții
eva cea stearpă privea zâmbind floarea de migdal
gândindu-se o clipă la esență
a prins curaj şi a strigat
eu sunt floarea de migdal...
cerul s-a ofilit
ziua ce urma n-a urmat
sfinții au tăcut
eva doar privea
pe ape
trec sardele din sardinia...
e mirată...
oare rolul meu este unul comic!
mângâind pereții anticamerei
şi-a amintit de lipsa copliăriei
de adolescența ciobită
de tatăl necunoscut
de păpuşile slute cu cap de porțelan
pe ape trec..
oare a fost un rol tragi comic!
prima îmbrățişare primită a fost una pur sexuală
aşa s-a născut timpul evei

ceasul orelor moarte
Eva cea decadentă a intrat în jocul glandelor,
al pulberilor, al rotaţiilor
Eva a purtat blugii până s-au tocit
i-a înjurat pe sfinţi de mamă până a leşinat
ea, Eva
a fost părăsită de iubiţi
de toţi...
e întuneric şi cald în anticameră..
ar privi o clipă înapoi
însă nu mai e timp...
a fost strigată
that's all…
va fi reciclată
oare ce să fie asta, ceva comic?

Avatar

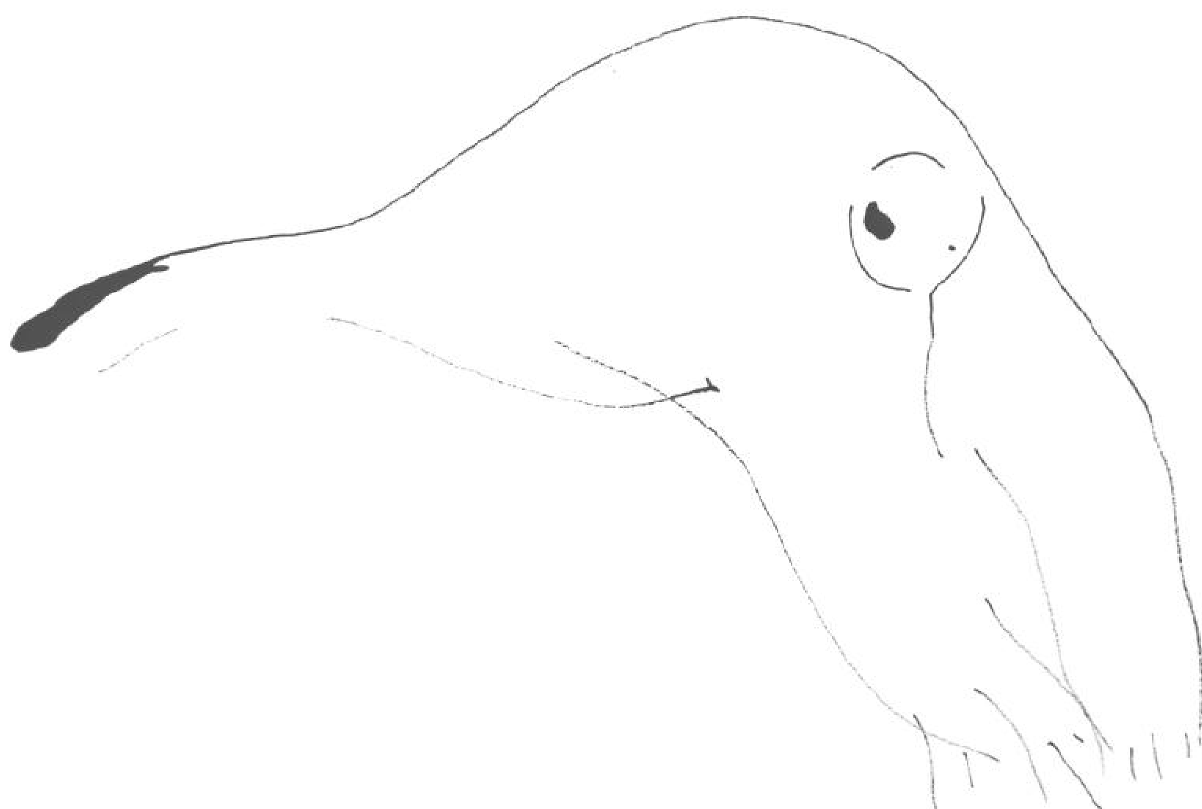
să nu tremuri în fața morții prietene..
să încercăm pe cât putem să nu părem
marcați de chipul golit al vieții
te-am regăsit studiindu-mă
căutând aleile neştiute ale sufletului meu
afară e un frig albastru
aici te-ai ascuns, ce gând naiv!
să nu tremuri în fața morții
precum buza îndrăgostitei...
pentru că te iubesc prea mult
pentru că îți cunosc ochii care
sticlesc în furtună
am să-ți dăruiesc sentimente
să mai cântăm o dată, prietenul meu naiv!
afară e un cer răsturnat
am expirat, tu, eu
pentru că te iubesc prea mult
o să mai întârzii puțin...
soarele s-a prăbuşit peste noi ca o dihanie roşie..
ce frig albastru...

Aproape fericiți

lumea noastră, alta
ceață, humă de rouă rece, timp în
colț de umbră
noi tot urcând
hui
hai
există iubire, o remarcă de-a ta
pasul nostru fără clinchet
te rog,
o oooo oooooo oo
mai tu, mai eu...
cadență de piatră albă
te ador
şi udă
seara risipită tace, e vreme doar pentru noi
tu eşti măcar o clipă
dorință, dor, do, d
dar nu...
iubesc și
să nu plângeți...nu
doar noi
urcând

aproape fericiți
soarele în cruce
se încruntă mult prea roşu
ai întors privirea înspre
crepuscul de seară
miracol al tristeții
ne coboară
dor revelat
fața mea e din piatră
albă

te rog nu mă uita în cădere

cheamă-mă acolo unde clipa ne uită
uită-mă acolo unde timpul ne iartă
părăseşte-mă în infernul fluturilor tăi senzuali
o oră sau poate total
te rog nu mă uita în cădere
lumea se frânge cântând
doar noi între două iubiri efemere
privim asfinţitul curgând

Anotimpurile iubirii

Primăvara
m-am ascuns după primele picături de ploaie
să o privesc cum înmugureşte
era ea, aceeaşi, cea de la începuturile lumii
ea
femeia..
m-a privit mirată şi mi-a spus
nu-i aşa iubitule, că vrei să răsărim la apus?
împreună, pe cărări de seară
am pornit să însoţim apele în curgerea lor amară
ne-am aşternut pe nisipul răvăşit şi i-am spus

iubito, ziua asta ne-a părăsit şi s-a dus
am rămas doar noi...
m-a privit şi a râs
iubitule, să-mi povesteşti dragostea noastră într-o mie de zile
în capitole ample, fără mistere
să-mi spui cum trece clipa, străbătând emisfere
cum se topeşte umbra indiferenţei din noi
şi cum spre dimineaţă ne regăsim cruzi şi goi.
Vara
ne-a surpins tot acolo, iubindu-ne...
peste coapsele noastre precum un munte vulcanic
s-au aşternut petale albastre de fericire
am prins rădăcini, ne-am întins peste munți, peste ape
peste vise şi clipe deşarte
am răsărit în adâncul ființei
privindu-ne cu subînțeles
din sute de ceruri am fost cel ales
e mult prea devreme să-ți spun chiar şoptit
iubito, la noapte sunt demon în schit
ridic catedrale de ceață, pustii
când seara se lasă, promiți ca-i să vii?
şi tandru în noapte să-ți spun un secret
iubito eşti focul ce arde discret
şi fără de care aş zace pe plajă
nisip să devin sau mare de alge
e
Toamnă
şi cerul a curs peste noi
pe iarba uscată şi umeri-ți goi

coboară o clipă să vezi ce pustie
e plaja şi zarea, e tristă nu-i vie
lumina e ştearsă când mâna-ți ofer
spre seară pe trupu-ți cu marea mă-ntind
în unde de rouă pe drumuri de nori
părem două umbre sau doi cerşetori
nu cerem nimic, nici vorbe nici şoapte
mai vrem doar o clipă, o vară, o noapte
întoarce-ți iubito privirea-napoi
şi nu lăsa marea, distanță-ntre noi
să fie aşa precum în poveste
să mergem în țara lui Fără de Veste
acolo e vară şi iarnă nicicând
acolo e soare, iubire şi cânt.
Iarna
ne-a împietrit sufletele
timpul nostru s-a scurs, oraşul e pustiu
sunt viu iubito, viu
te caut furibund pe străzile cețoase
doar vântul printre umbre de amintiri descoase
trecutul fericit...
e iarnă iar iubito, oraşul e pustiu
tu unde eşti ascunsă?
pe unde te-ai pierdut?
alerg prin întuneric, mă pierd pe străzi aievea
doar să-mi mai dați o oră
un suflet să găsesc...
să-mi spună unde-i fata
apoi vă părăsesc...

doar s-o mai văd odată
o clipă să zburdăm
peste câmpia nudă, de mână să umblăm
şi să-i alint sărutul, privind-o efemer
uimită să îmi spună
iubite, este ger...
hai să intrăm în casă, de lume să uităm
şi să urcăm la stele, în noaptea de Crăciun.

Înşiruire de clipe

i-am spus simplu, iubito
afară plouă
hai să ne adăpostim în inima tunetului
şi să luminăm lumea
cu fulgerele dorinței noastre

mi-a spus sincer, iubitule
hai să ființăm întrupându-ne
într-o înşiruire de clipe
şi să păcătuim, dezvelindu-ne
dragostea...

hai să oferim lumii în oglindă scene..
a naşterii, a iubirii, a morții
printre fulgere și frânturi de sărutări

să ne spunem povestea
hai să nu mințim..

tu, târziu în noapte, urmând calea
eu, ascunzându-mă după luna nouă
surâzând
aşteptându-te tremurândă
of...
ce chipeş gând

dar ce să spunem, aici nu e nimeni!
tu eşti?
eu sunt?
nu eşti...
e vântul, umbra
hai hui...

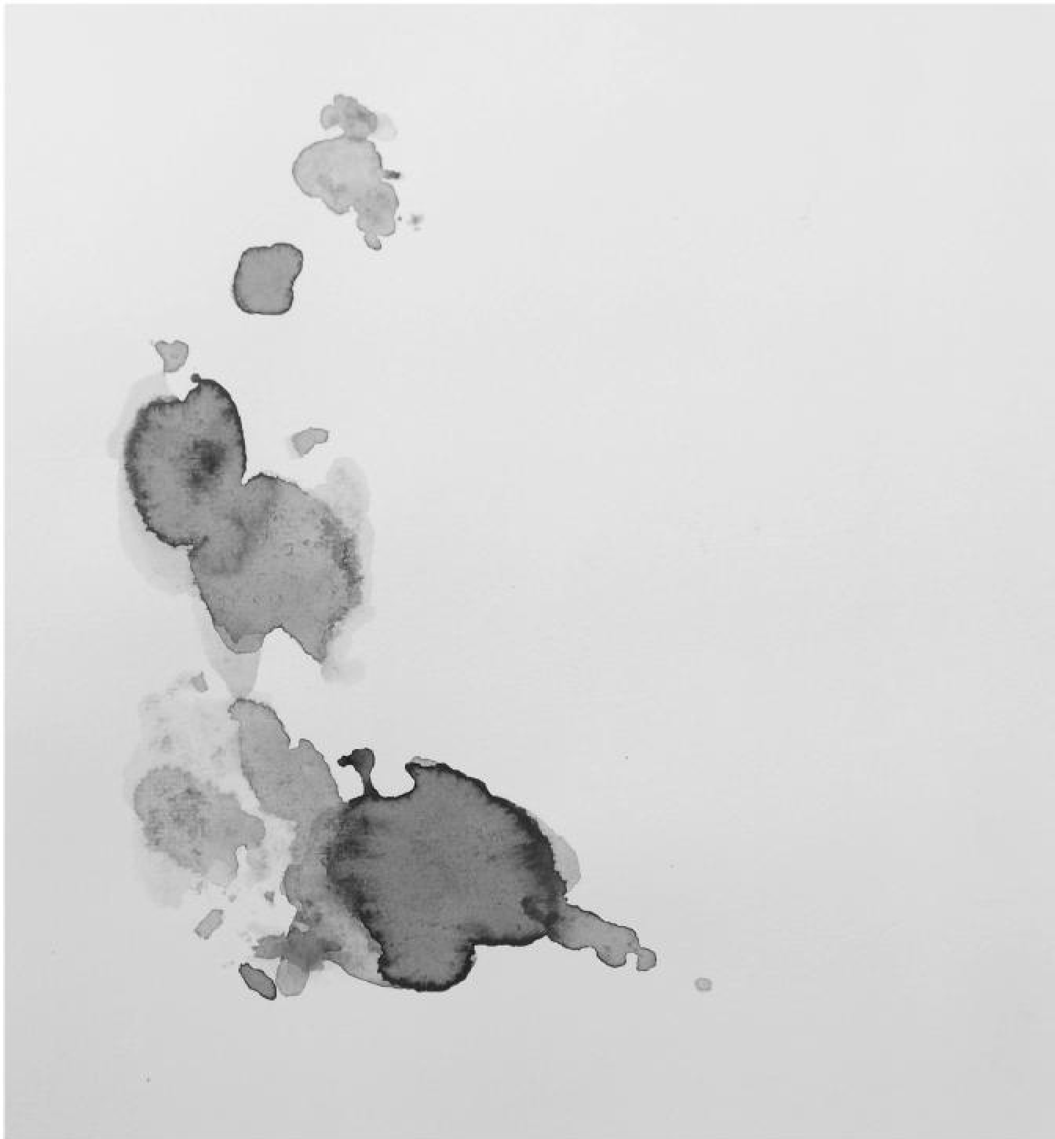
cântam

seara aceea in ploaie
de mana cu duhul meu eclectic
ce-ar fi sa-i coloram fetei tale
interiorul in albastru
sa-i dezlipim visul de buza
sa-i culegem florile din par
ce-ar fi!

imi spuse
duhul umbrelor
jucându-şi soarele pe sticla sticlei mele

Himeră

spune-mi iubito
de ce ne priveşte lumea amar?
de ce timpul nostru curge-n zadar?
într-o zi
o să mă întorc la tine
o să-ți ofer clipele noastre bune
să retrăim povestea
dar să nu le sfărâmi
te rog!
într-o zi
o să mă întorc la tine
doar ca să nu-mi uiți sărutul
şi gândul genuin..

Pasăre muribundă

nu ştiu sigur dacă cerul te-a pierdut
dăruindu-te pământului
într-un ultim zbor frânt
nu ştiu dacă privirea-ți sticloasă, înghețată
simte zbaterea aripii
tremurul despărțirii
afară plouă
e linişte
requiem ratat
în noapte

Visele tale albe

undeva, cândva
pe strada ta şerpuitoare
precum un vis episodic
respira o buburuză
ea nu a întâlnit nicicând
o altă buburuză
era castă, tăcută
privea cu ochi umezi, pătimaşi

cerul
al nopții, al dimineții
curgerea oamenilor, avalanşa
exodul
undeva, cândva
în visele tale albe
s-a furişat el
el care nu a văzut nicicând
o buburuză, respirând..

Îmbrățişare

umbra zâmbetului ei
s-a aşezat aspru peste buzele-mi inutile
mi-am luat gândul de la tine, El Dorado...
prea târziu
umbra zâmbetului ei
s-a aşezat blând peste coapsa-mi bruscă
şi astfel am păşit tăcuți
împreună
în infern

Picătură de apă în cădere

spre tine păşesc
pe ape-nvolburate
nepăsătoare, reci
primul pas
ultimul
timp inert
ploaia
loveşte greu în ferastra mansardei
ne vrea, ne cere
cred că ne-a recunoscut..

Stol

cer fără timp
tu privind ovalul, tristă
zbor, soare, nor
grație, lumină, umbre
vid
afară e un aer fără scop
pereții curg peste noi
fereastră, pasăre, nord
zborul lor spre sud
maiestuos, nepăsător

Rătăciri

am adunat crucile martirilor
unindu-le într-o corabie
împreună vom rătăci sub un cer pătrat
pe ape negre şi repezi
împreună ne vom ruga pentru ei
vom pluti pe cruci
pe ape negre şi repezi

Dincolo

inele de fum
seară pe drum
clipe răvăşite, părăsite
cum să le culeg?
când timpul mă coboară..

Aleph

tribute to Jorge Louis Borges

căpitane
tigrul a intrat în labirint
ne invadează lumile
am citit asta pe cerul nopții
am văzut cum un gaucho
îi retează clipele
am văzut cum peste Buenos Aires
ploua cu sfinți
cum oamenii se priveau îngroziți
în oglinzi de gheață
am văzut o noapte apocaliptică
e vremea întunericului
a umbrelor eterne..

Linişte

jos în adâncuri
alăturându-mă gândurilor tale încâlcite.
zburătăcind fluturii timpului
mi-ai mângâiat mâna ruginită
mâna trupului trup
de dimineață
hai sa eliberăm omul
omul cel mare
hai să-l redăm mării, mi-ai spus
hai..

Centaur

trupul ei semn al crucii
buzele-i murmurînd o ultimă rugăciune
va fi devorată
privită
umilită
iubită
va fi femeie
el păşind aspru în arenă
ea privind nepăsătoare
cerul arogant..

Chip în noapte

ce ploaie nouă, nemaivăzută
ne mângâie astăzi!
chipul tău mai de toți cântat
mi-a cerşit un sărut
astăzi sunt mai darnic decît o mânăstire udă..
zac în ploaie precum un prinț cerşetor
minunându-mă
cât de frumoasă eşti!

Depărtări

gândul meu erotic lenevind pe plaja trupului tău alb
un gând antarctic
inuman..

Centiped

nu te-am recunoscut
grăbit
târându-mă înspre..
şoptindu-ţi crude
miluieşte-mă cu clipele tale
toate
şi roşii

Animal sălbatic

ea
întinzând coarda
eu
tremurând arcul
tensiune
arcul dintre
sânge
curge

Femeie cobră

spune-mi te rog
eu am venit înspre tine târându-mă
sau tu m-ai sedus
răvăşindu-mi uimirea?
hipnotizat te-am urmat
în inima junglei urbane
acolo unde tu locuieşti
regină neagră a păcatelor mele

Reconciliere

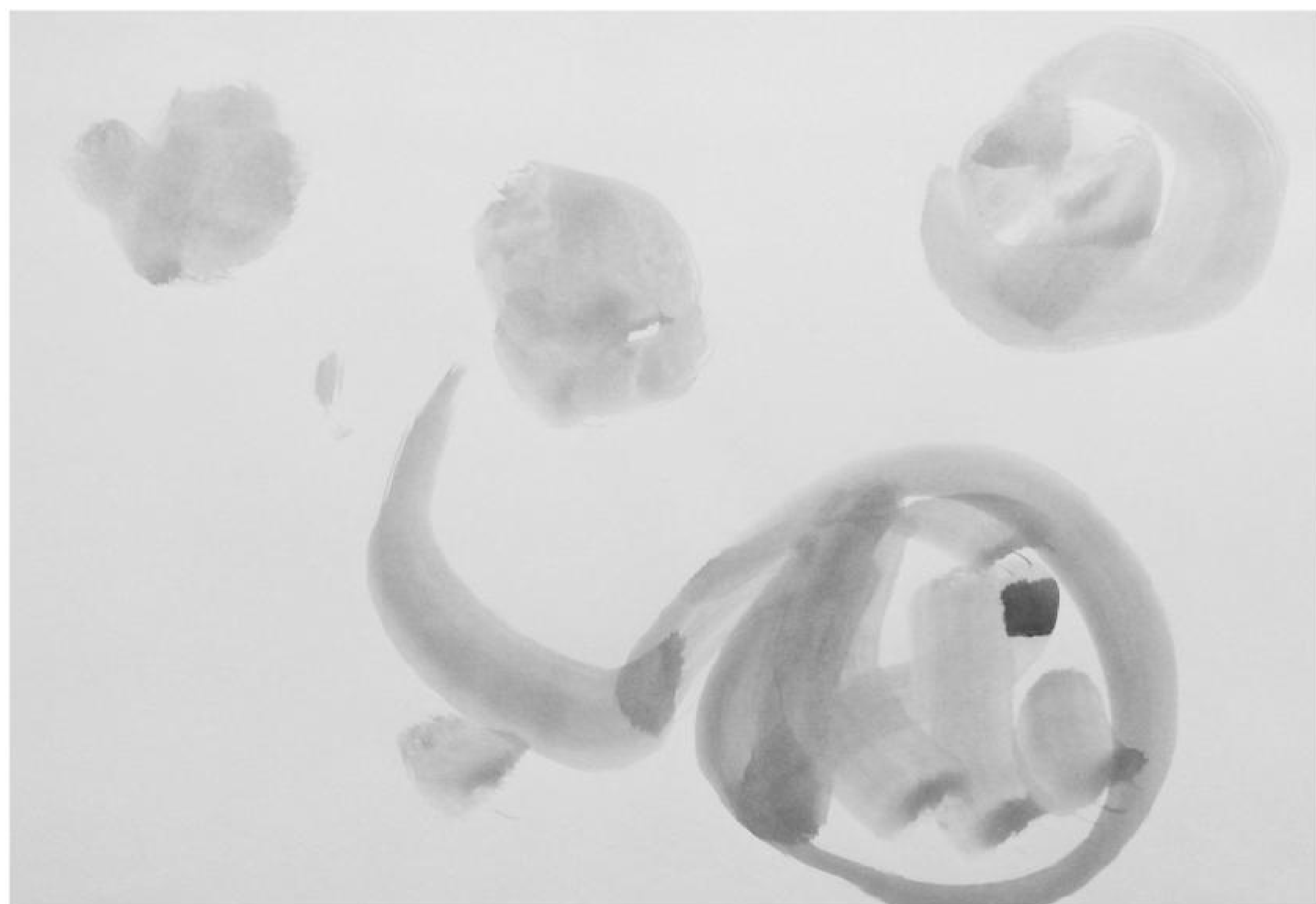
dacă am păşi împreună dincolo
de tainele asfințitului
nu- i aşa că iubirea noastră
ar închide rănile lumii?
dacă la fiecare răsărit ți-aş zâmbi
nu-i aşa că mi-ai ierta nemurirea?
nu-i aşa că mi-ai împărtăşi dorința?

Soare

cât de inocentă pari astăzi în lumina răsăritului!
împreună, urcând
împreună am luminat pământul
măcar cu o părere
ce dimineață aspră!
doar noi
prizonieri verticali ai mării
răscolim nisipul iluziilor
tu chiar ai răsărit în mine
mai devreme!

Soare

crepuscul de seară
leşin erotic, electrizant
astrul chip sărută tremurul mării
roşie precum vinul de Porto risipit
al mării în care noi
dionisiac ne scăldăm..
masca întunericului s-a aşezat blând
peste umărul tău gol

Inspiraţie

în aripa îngerului mort se oglindeşte
chipul diavolului roşu
lumea îl priveşte indiferentă
ce mare lucru!
un înger căzut
în praf, reciclabil
pe aripa îngerului mort
curg lacrimile diavolului roşu

Zborul

planam spre apus
ea mă striga dinspre răsărit
din floare în floare treceam
nepăsător
între noapte şi zi
chemări şoptite, rugăminţi
aripile-mi moarte
zac
între cer şi pământ

Under water

fragil gând
mă surpinde privindu -te
hai să coborâm în adâncuri
să ne învelim trupurile în
ape reci
hai să răscolim lumile înecate
împreună

Sub apă

cu ochi iuți
sub un cer inegal
vertical
branhiile creierului său suflet
respiră tăcut
refluxul timpului

Vanitate

sens, umbre, alb
ochii tăi simpli şi verzi
căutând marea
noapte, rugăciune, negru
ai plecat
de ce?

Rugăciunea inimii

te rog să nu-mi oferi sentimentele
tale crude
hai să le uităm
lasă-le să crească
să devină sânge, sticlă
hai să le topim în crematoriul
sentimentelor pierdute..

Floare cu o singură petală

când noi radiografiam păcatul
cerul se cutremura a jale!

iubito
noi suntem cel din urmă pas al
nemuririi

Avioanele iubesc soarele

avioanele iubesc soarele
aerul şi zgârie norii..
avioanele iubesc
soarele iubeşte
iubitele iubiților din
avioane iubesc soarele
soarele care apune calm
iubindu-ne

Avioanele iubesc soarele

o să ajung la tine peste 60 de ani
şi n-ai să mă recunoşti
voi fi mai luminat, mai pătrat
mai palid, mai gânditor.
voi avea fişicuri de cer în buzunare..

Ea fără chip

la porțile Orientului
trăia cândva monstrul
născut din sunetul ploii
la porțile Orientului bâzâia cândva
monstrul care s-a logodit cu apele..

Visul ei

i-am sărutat aripa albă
într -un ultim gest de supunere
ce-ar fi dacă am zbura până
la limitele infinitului
să le povestim oamenilor
dragostea noastră anodină

Trafic

la ora aceasta târzie din noapte
singurul pericol de accident
ar fi sărutul tău inuman..

Trafic

am coborât pe pământ
cu aripi grele şi ude
sunt o zebră a timpului..

Trafic

priveşte şarpele de metal
cu sufletul îngheţat
priveşte-l cum şuieră aspru
cum se târăşte în ploaie
ascultă-i urletul neputinţei
ascultă cum se sparge de
blocurile nude
Doamne
ce trist carusel!

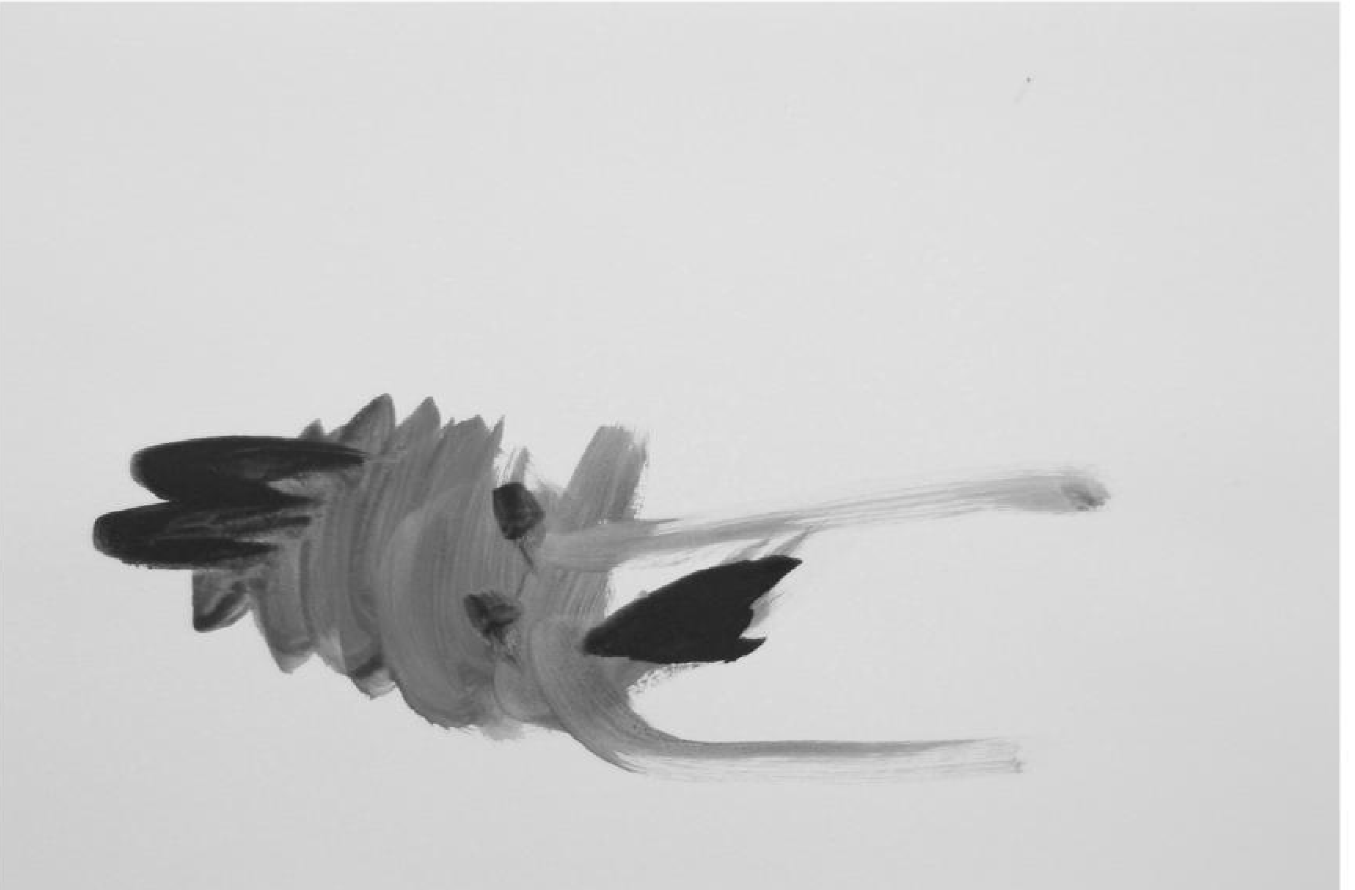

Devil woman

visurile mele
prizoniere în labirintul
tainelor tale
păianjenul meu drag
călugărița mea sfioasă
alunec peste coapse line
curg
aşa-i că într-o zi o
să-mi deschizi porțile iadului?

Şarpele

astăzi am un rictus ofidian
naja naja caută şerpuind
calea rătăciților.
reptila mea dragă
cu corp cilindric
m-a muşcat inestetic de inimă
eşti o harpie inumană
şerpoaica mea crudă!
devil woman, devil mind...

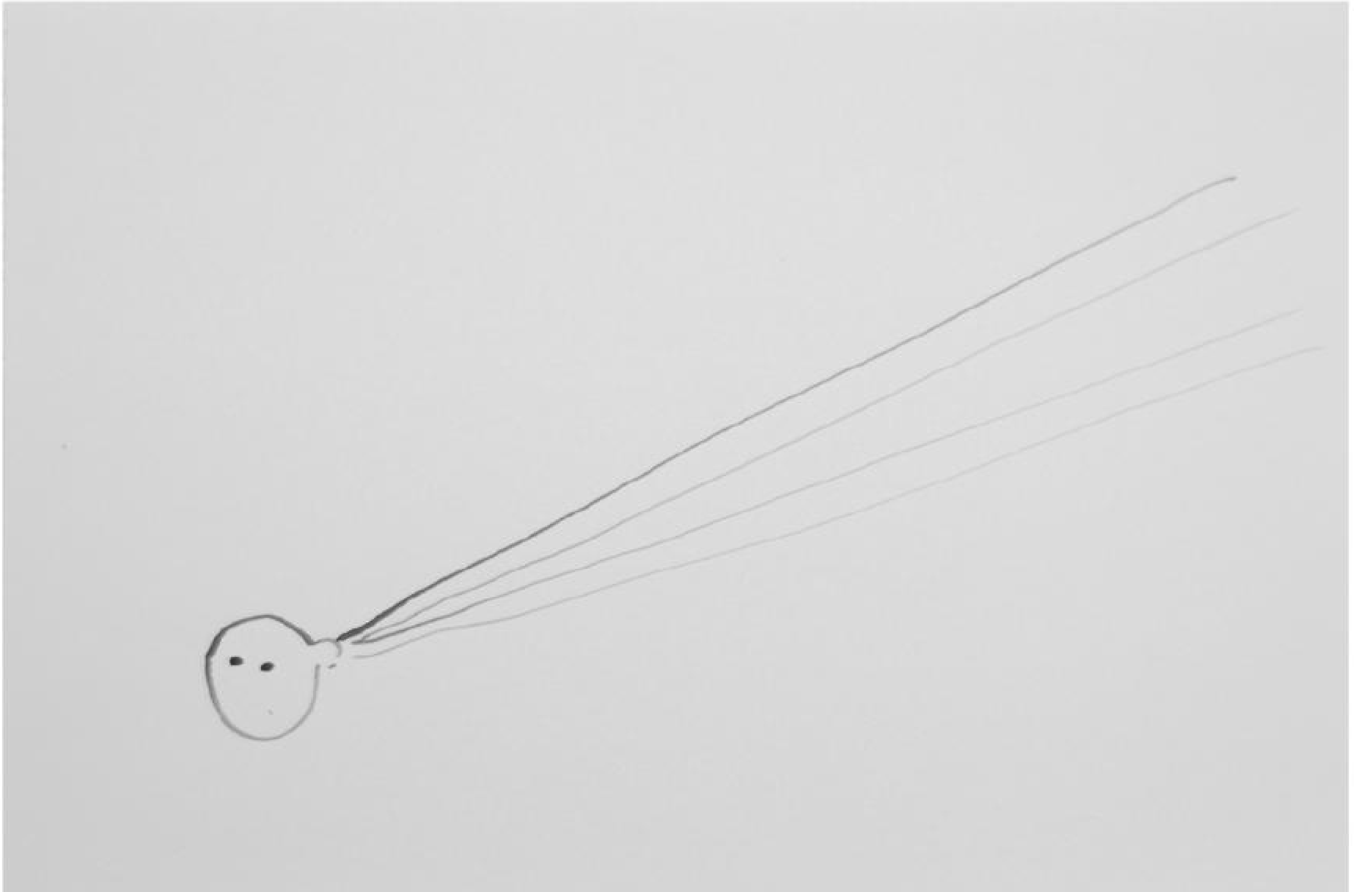

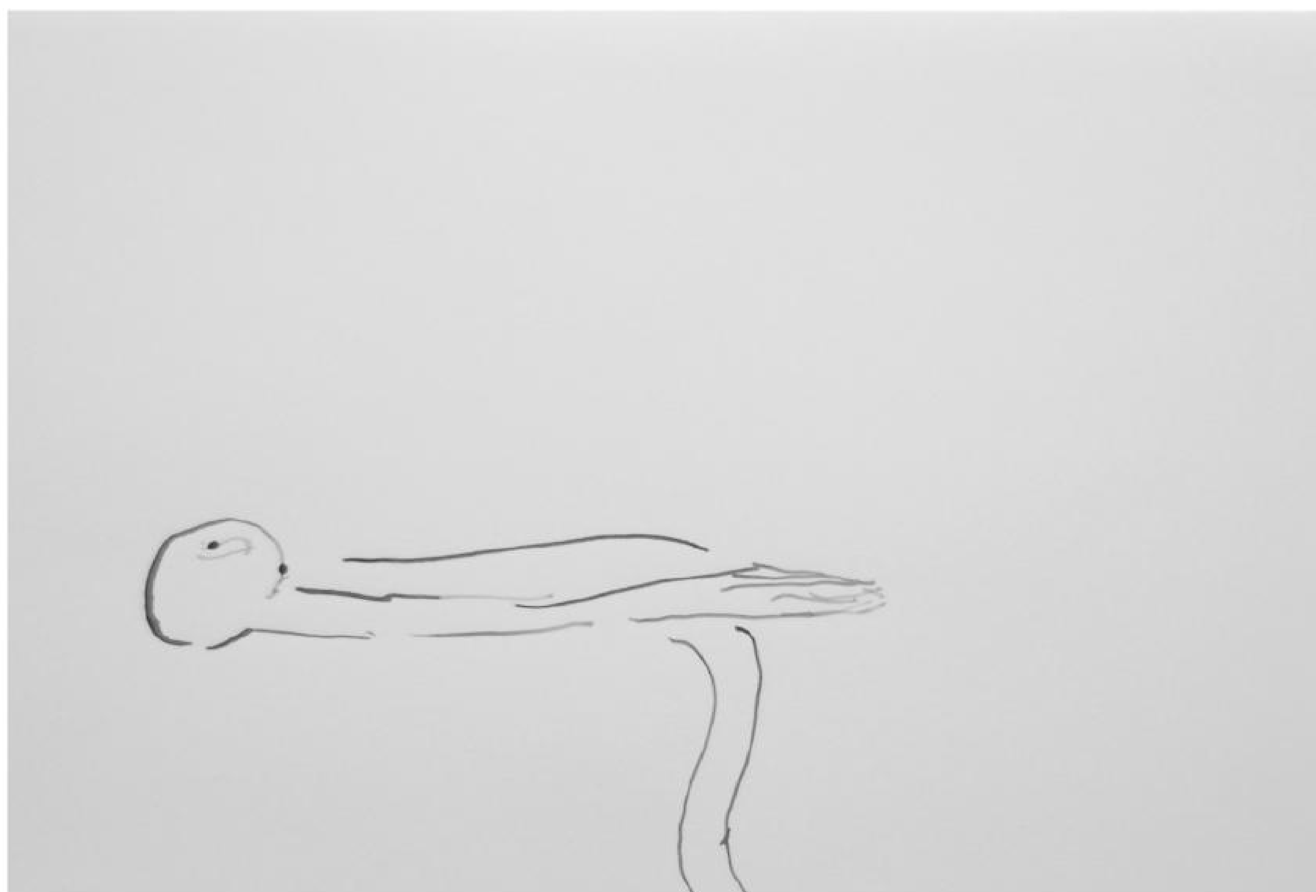
Trei ipostaze ale lui John Cage - Ascultând

acolo unde sunetul devine fluid
acolo unde totul se sfârşeşte
acolo eşti tu.
să nu atingi cioburile căzute
te rog
sunt rămăşiţele infernului din
noi.

Trei ipostaze ale lui John Cage - Ascultând

hai
opreşte-te te rog
ştiu că te-ai rătăcit
de atâta tristeţe
hai
coboară cu mine în infernul zgomotelor vii
hai să ascultăm
umbrele gândurilor tale pierdute

Trei ipostaze ale lui John Cage - Adunând liniştea

în camera fără pereţi
umblă zvonuri rare
în casa fără oraş
doarme liniştea mamei
în sufletul fără cer
îngerii
mor otrăviţi.

Fără titlu

unu plus unu plus unu
plus ea.

Dream Tiger

aici oamenii au tăcut
ce felling arid!
secundele înțepenite
îmi şoptesc

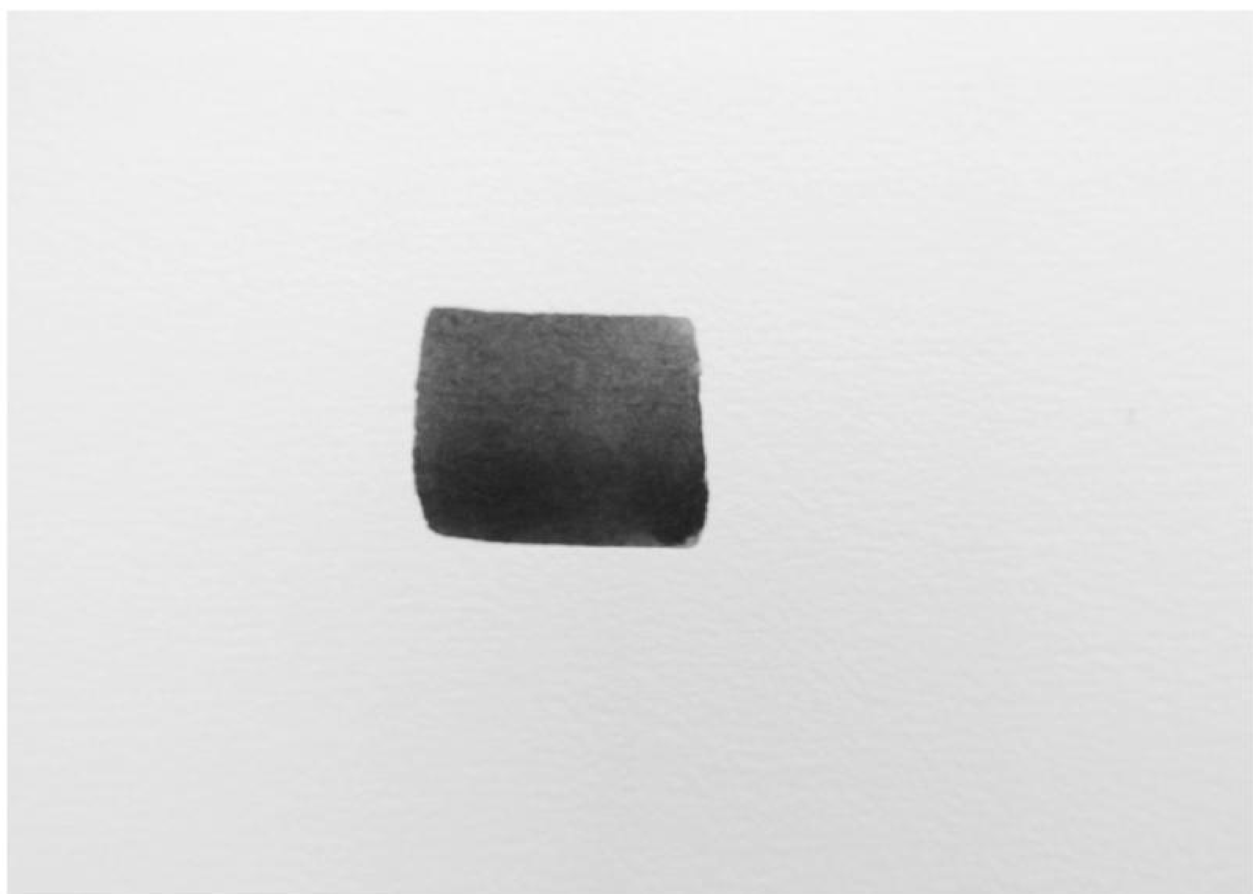
fugi
acesta nu e nici locul
nici timpul tău
degeaba o cauți
a plecat
departe..

Dream Tiger

oare omul om este înțeleptul
care ucide lumina?
oare omul om iubeşte
nespus întunericul?
omule om
priveşte înțelepciunea omului plantă
omului cer, omului piatră

Dream Tiger

cum să nu-ţi recunosc chipul alb
oglindit în albastrul nopţii?
cum?
adulmec aerul tău verde
mă închin
şi totuşi nu eşti

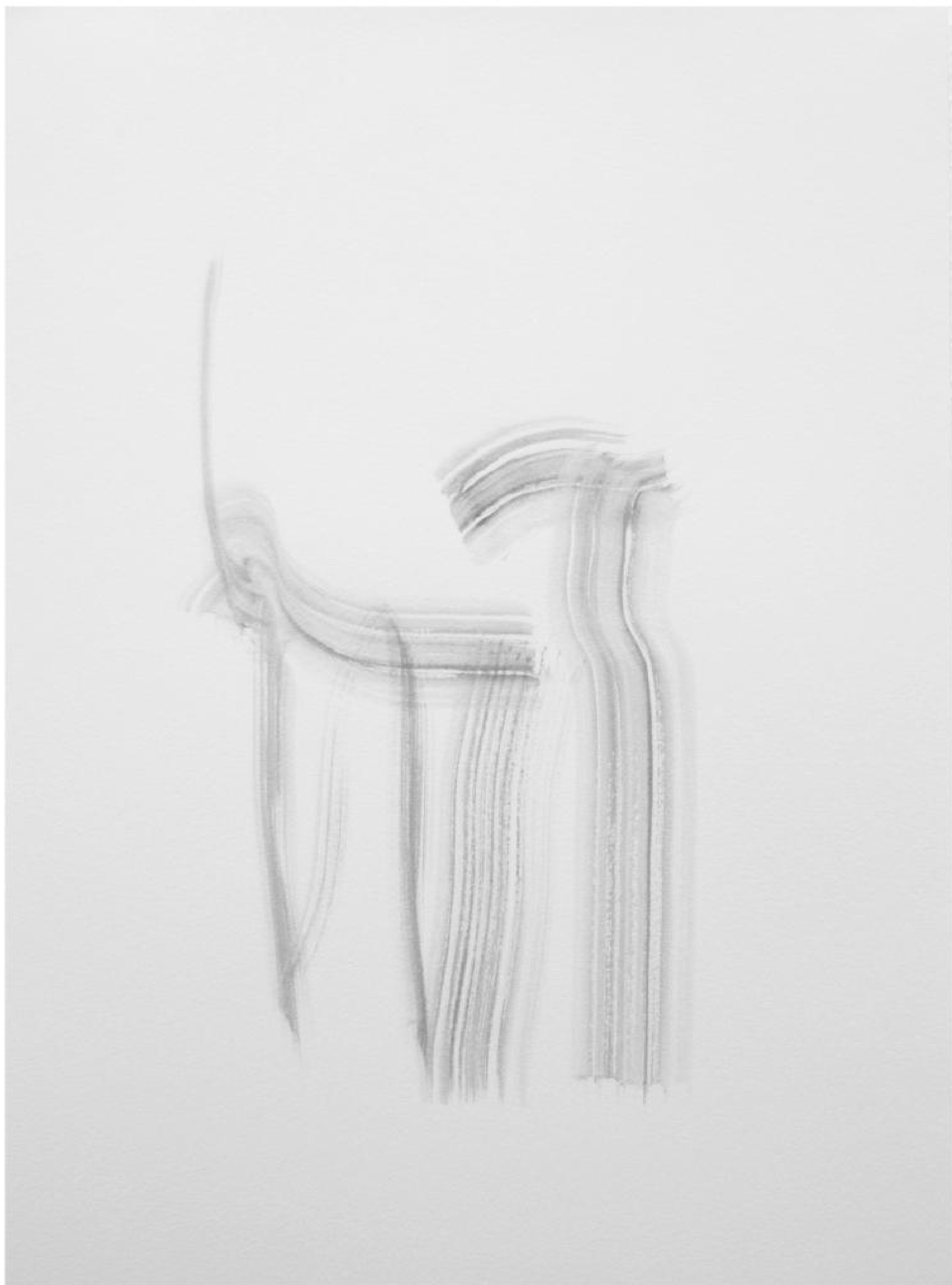

Dream Tiger

de ce privesc cu spaimă?
de ce mereu mă ascund?
pentru că
rănile mele sunt maladiile lumii
ale copilului făr' de mamă
ale sărmanei Hilde
fiica dresorului mort

Dream Tiger

paşii mei peste
urmele paşilor ei
apa vie spală talpa
cristalină a iadului
dreaming, dream, dre, dor

Dream Tiger

o vreme am însoțit tigrul
păşea demn, vertical
precum un pelerin visător
în citadelele din piatră ale lumii
oamenii privesc cerul
doar în moarte..

Dream Tiger

demonului meu drag
i-am dăruit stelele stinse ale nopții
drept recunoştință
mi-a spălat păcatele
în apele ploii
apele sângerează înfricoşate
şi supuse

Dream Tiger

la răscrucea dintre drumul peştilor
şi calea orbilor
a răsărit o floare albă
copleșită de tristețe
a way to noway..

Dream Tiger

de puțin timp am luat
calea iubirii
ochi-mi hipnotizați
îmbrățişează
arborele alb
în pădurea urbană
ploaia-mi cântă
şi mă-ncântă
dance me..

Dream Tiger

m-am întins pe pământ
ochi-mi răi
înțeapă cerul gri
e una dintre zilele în care
leşin de plăcere..
mama este un fulg dat uitării

Dream Tiger

believe me
I'm your beautiful
black dream
never look in my
deep green eyes
believe me
I'm your delicate
dream tiger
sneaking in the night

Dream Tiger

cum de ai rămas
încă pe treptele
mânăstirii albe?
tu chiar mă mai aştepţi?
doar vezi cum pe ape
trec cruci tremurânde

Dream Tiger

the wind will tell me a secret
about
her long black hair
the wind never gonna lie
silence

Dream Tiger

am trecut peste munți
numai ca să-ți văd ochii
am ocolit mări
ca să-ți simt pasul
aproape de mine
ochii tăi verzi
pasul tău lin
calea

Cuprins